

Савремени српски превод

Language: српски (Serbian)

Provided by: Bible League International.

Copyright and Permission to Copy

Taken from the Serbian Easy-to-Read Version © 2015 by Bible League International.

PDF generated on 2017-08-22 from source files dated 2017-08-22.

09f044ac-4a6a-56aa-82a9-0316ff065729

ISBN: 978-1-5313-1306-7

Књига Исуса Навина

Народ обећава да ће слушати Исуса Навина

Бог заповеда Исусу Навину да запоседне Ханаан

1 После смрти Мојсија, слуге ГОСПОДЊЕГ, ГОСПОД рече Исусу Навину, Мојсијевом помоћнику: ²»Мој слуга Мојсије је умро. Зато се сада спреми, ти и сав овај народ, да пређеш преко реке Јордан, у земљу коју ћу дати Израелцима. ³Даћу вам свако место на које ступите ногом, као што сам обећао Мојсију. ⁴Ваше подручје ће се простирати од пустиње до Либана и од велике реке, реке Еуфрат – кроз сву земљу Хетита – до Великог мора* на западу. ⁵Док си жив, нико неће моћи да ти се одупре. Као што сам био с Мојсијем, тако ћу бити и с тобом: никада те нећу напустити ни оставити. ⁶Буди јак и храбар, јер ти ћеш повести овај народ да запоседне земљу за коју сам се заклео његовим праоцима да ћу им је дати. ⁷Само буди јак и врло храбар. Помно извршавај сав Закон који ти је дао мој слуга Мојсије. Не скрећи од њега ни лево ни десно, да будеш успешан куд год пођеш. ⁸Непрестано понављај речи ове Књиге закона. Дан и ноћ размишљај о њима, да би могао помно да извршаваш све што је у њој записано. Тада ће ти бити добро и бићеш успешан. ⁹»Заповедио сам ти: ‚Буди јак и храбар.‘ Не бој се и не страхуј, јер ће ГОСПОД, твој Бог, бити с тобом куд год пођеш.»

¹⁰Исус Навин заповеди надгледницима народа: »Прођите кроз табор и кажите народу: ¹¹„Спремите себи хране. За три дана прећи ћете преко реке Јордан да бисте ушли у земљу коју вам ГОСПОД, ваш Бог, даје да буде ваша и запосели је.“«

¹²А Рувимовцима, Гадовцима и половини Манасијиног племена рече: ¹³»Сетите се заповести коју вам је дао Мојсије, слуга ГОСПОДЊИ. ГОСПОД, ваш Бог, даје вам починак и дао вам је ову земљу. ¹⁴Ваше жене, нејач и стока могу да остану у земљи коју вам је Мојсије дао с ове, источне стране реке Јордан. Али сви ви, ратници, морате наоружани да пређете испред својих сународника и помогнете им ¹⁵док им ГОСПОД не да починак као и вама и док и они не запоседну земљу коју им даје ГОСПОД, ваш Бог. После тога можете да се вратите у своју земљу, коју вам је дао Мојсије, слуга ГОСПОДЊИ, са ове, источне стране реке Јордан.«

¹⁶Они одговорише Исусу Навину: »Учинићемо све што си нам заповедио и ићи куд год нас пошаљеш. ¹⁷Као што смо у свему слушали Мојсија, тако ћемо слушати и тебе. Само, нека ГОСПОД, твој Бог, буде с тобом као што је био с Мојсијем. ¹⁸Ко год се побуни против твојих заповести и не послуша твоје речи, шта год да му заповедиш, биће погубљен. Само буди јак и храбар.«

Исус Навин шаље уходе у Јерихон

2 Тада Исус Навин тајно посла из Шитима двојицу ухода.

*1:4 Великог мора То јест: Средоземног мора.

»Идите и извидите земљу«, рече им, »посебно град Јерихон.«

И они одоше и уђоше у кућу блуднице која се звала Раава, да тамо преноће.

² Јерихонском цару јавише: »Ено су ноћас неки Израелци дошли овамо да уходе земљу.«

³ Тада јерихонски цар посла људе Раави с поруком: »Изведи људе који су дошли к теби и ушли у твоју кућу, јер су дошли да уходе целу земљу.«

⁴ Али она узе ону двојицу и сакри их, па рече: »Ти људи су заиста дошли к мени, али не знам одакле. ⁵ Отишли су у сутон, кад се затвара градска капија. Не знам на коју страну су отишли. Пожурите за њима, па ћете их стићи.«

⁶ А она их је била одвела на кров и сакрила под стабљике лана које је распрострла по крову.

⁷ Тако цареви људи кренуше у потеру за уходама путем ка газовама на реци Јордан. Чим је потера изашла, градска капија се затвори.

⁸ Пре него што су уходе легле на починак, Раава се попе к њима на кров, ⁹ па им рече: »Знам да вам је ГОСПОД дао ову земљу. Обузео нас је силан страх од вас, па сви становници ове земље стрепе од вас. ¹⁰ Јер, чули смо како је ГОСПОД пред вама исушио воде Црвеног мора кад сте изашли из Египта и шта сте учинили са двојицом аморејских царева источно од реке Јордан, Сихоном и Огом, које сте потпуно уништили. ¹¹ Када смо то чули, клонули смо духом и све нас је због вас оставила храброст. Јер ГОСПОД, ваш Бог, Бог је горе на небу и доле на земљи. ¹² Зато ми се сада закуните ГОСПОДОМ да ћете милостиво поступити с мојом породицом, јер

сам и ја милостиво поступила с вама. Дајте ми поуздан знак ¹³ да ћете поштедети живот мом оцу и мајци, мојој браћи и сестрама, и свима њиховима, и да ћете нас спасти од смрти.«

¹⁴ »Наш живот за ваш живот«, рекоше јој они. »Ако не одате шта радимо овде, одржаћемо реч и милостиво поступити с тобом кад нам ГОСПОД да ову земљу.«

¹⁵ Тада их она помоћу конопца спусти кроз прозор, јер је кућа у којој је живела била део градских зидина.

¹⁶ »Идите у брда«, рече им она, »да вас гонитељи не нађу. Кријте се тамо три дана док се они не врате, а онда идите својим путем.«

¹⁷ Они јој рекоше: »Бићемо слободни од заклетве којом си тражила да се закунемо ¹⁸ ако, када уђемо у земљу, не вежеш ову скерлетну узицу за прозор кроз који си нас спустила и ако не доведеш свога оца и мајку, своју браћу и сву своју породицу у своју кућу. ¹⁹ Ако неко изађе из твоје куће, сам ће бити крив за своју смрт, а не ми. Али, ако буде с тобом у кући, па неко на њега дигне руку, ми ћемо бити криви за његову смрт. ²⁰ Ако одаш шта радимо овде, бићемо слободни од заклетве којом си тражила да се закунемо.«

²¹ »Нека буде како кажете«, одврати она.

Потом их испрати и они одоше, а она веза скерлетну узицу за прозор.

²² Они одоше и стигоше у брда, где остадоше три дана, док гонитељи нису претражили све дуж пута и вратили се не нашавши их. ²³ Тада њих двојица кренуше назад. Спустише се са брдâ, пређоше преко реке и дођоше Исусу Навину, па му испричаше све што им се догодило.

²⁴Рекоше му: »ГОСПОД нам је заиста предао целу земљу у руке. Сви становници земље стрепе од нас.«

Прелазак преко Јордана

3 Исус Навин порани следећег јутра, па он и сви Израелци кренуше из Шитима и стигоше до реке Јордан, где се утаборише пре преласка.

²После три дана, надгледници прођоше кроз табор ³и заповедише народу: »Када видите Ковчег савеза ГОСПОДА, вашег Бога, и свештенике, који су Левити, како га носе, крените са свог места и пођите за њим. ⁴Тако ћете знати којим путем да идете, пошто никад пре нисте ишли тим путем. Али нека између вас и Ковчега буде растојање од око две хиљаде лаката* – не прилазите му ближе.«

⁵Исус Навин рече народу: »Освештајте се, јер ће сутра ГОСПОД међу вама учинити чудесна дела.«

⁶А свештеницима рече: »Подигните Ковчег савеза и крените испред народа.«

И они га подигоше и кренуше испред народа.

⁷ГОСПОД рече Исусу Навину: »Данас ћу почети да те узвисујем пред очима целог Израела, да знају да сам с тобом као што сам био с Мојсијем. ⁸Речи свештеницима који носе Ковчег савеза: „Када дођете до руба воде Јордана, уђите у реку и станите.“«

⁹Исус Навин рече Израелцима: »Дођите да чујете речи ГОСПОДА, вашег Бога!«

¹⁰Онда рече: »По овоме ћете знати да је живи Бог међу вама и да ће он

заиста пред вама истерати Ханаанце, Хетите, Хивијце, Перижане, Гиргашане, Аморејце и Јевусејце: ¹¹Ево, Ковчег савеза Господара целог света ући ће у реку Јордан пред вама. ¹²Сада изаберите дванаест људи из Израелових племена, по једног из сваког племена. ¹³Чим свештеници који носе Ковчег ГОСПОДА, Господара целог света, ступе ногом у Јордан, зауставиће се његове воде које теку одозго и стајаће као брана.«

¹⁴Када је народ кренуо из табора да пређе преко реке Јордан, испред њега су пошли свештеници носећи Ковчег савеза. ¹⁵Чим су свештеници који су носили Ковчег дошли до Јордана и ступили ногом у воду – иако се Јордан прелива преко обала све време жетве – ¹⁶воде које су текле одозго престадоше да теку. Нагомилале су се као иза бране, све до града Адама близу Цартана, а воде које су текле у море Араву, Слано море[†] сасвим су отекле. Тако народ пређе реку тачно преко пута Јерихона. ¹⁷Свештеници који су носили Ковчег ГОСПОДЊЕГ савеза стајали су чврсто на сувом тлу усред реке Јордан док сав израелски народ није прешао преко Јордана по сувом.

Спомен-каменови

4 Када је сав народ прешао преко реке Јордан, ГОСПОД рече Исусу Навину: ²»Изаберите дванаест људи из народа, по једног из сваког племена, ³и заповедите им да изваде дванаест каменова из средине Јордана, баш оданде где стоје свештеници. Понесите их са

***3:4 две хиљаде лаката** 900 метара.

[†]**3:16 море Араву, Слано море** То јест: Мртво море.

собом, па их положите на месту где ћете преноћити.»

⁴Исус Навин позва дванаест људи које је био одредио међу Израелцима, по једнога из сваког племена, ⁵па им рече: »Отидите до средине Јордана, пред Ковчег ГОСПОДА, вашег Бога, и нека сваки од вас на раме подигне један камен, по један за свако израелско племе, ⁶да буду знак међу вама. Када вас ваша деца сутра упитају: »Шта значе ови каменови?« ⁷одговорићете им: »Река Јордан престала је да тече пред Ковчегом ГОСПОДЊЕГ савеза. Када је Ковчег ушао у Јордан, воде Јордана престале су да теку.« Нека ови каменови буду спомен за израелски народ довека.»

⁸Израелци урадише како им је Исус Навин заповедио. Узеше дванаест каменова са средине реке Јордан, по један за свако израелско племе, као што је ГОСПОД рекао Исусу Навину, па их пренеше до свог преноћишта и тамо их положише. ⁹Исус Навин постави других дванаест каменова на средини Јордана, на месту где су стајали свештеници који су носили Ковчег савеза. Ти каменови стоје тамо и данас.

¹⁰Свештеници који су носили Ковчег остадоше да стоје на сред Јордана све док није учињено све што је ГОСПОД заповедио Исусу Навину да каже народу да учини – исто оно што је Мојсије заповедио Исусу Навину. Народ је журно прелазео преко ¹¹и чим су сви прешли, пређоше и свештеници са ГОСПОДЊИМ ковчегом и одоше испред народа.

¹²Људи из Рувимовог, Гадовог и половине Манасијевог племена наоружани пређоше испред других Израелаца, као што им је Мојсије

заповедио. ¹³Око четрдесет хиљада људи спремних за борбу пређе пред ГОСПОДОМ да се бори на Јерихонским пољанама.

¹⁴Тога дана ГОСПОД узвиси Исуса Навина пред очима целог Израела. Док је био жив, Израелци су га поштовали исто као што су поштовали и Мојсија.

¹⁵ГОСПОД рече Исусу Навину: ¹⁶»Заповеди свештеницима који носе Ковчег сведочанства да изађу из Јордана.«

¹⁷И Исус Навин заповеди свештеницима: »Изађите из Јордана!«

¹⁸Тада свештеници изађоше из реке, носећи Ковчег ГОСПОДЊЕГ савеза. И само што су ногом ступили на суво тле, воде Јордана се вратише на своје место и прелише се преко обала као и пре.

¹⁹Народ је изашао из реке Јордан десетог дана првог месеца и утаборио се у Гилгалу, на источној граници Јерихона. ²⁰Исус Навин постави у Гилгалу оних дванаест каменова које су извадили из Јордана, ²¹па рече Израелцима: »Када ваша деца сутра буду питала вас, своје очеве: »Шта значе ови каменови?« ²²објасните им: »Израел је прешао преко реке Јордан по сувом тлу.« ²³Јер, ГОСПОД, ваш Бог, пред вама је исушио Јордан, док не пређете преко њега, баш као што је учинио и са Црвеним морем када га је пред нама исушио док нисмо прешли преко. ²⁴Учинио је то да би сви народи на земљи знали колико је ГОСПОДЊА рука моћна и да бисте се ви увек бојали ГОСПОДА, свога Бога.»

5 Када су сви аморејски цареви западно од реке Јордан и сви ханаански цареви у приморју чули како је ГОСПОД исушио реку Јордан испред Израелаца док ови нису

прешли преко, клонуше духом и храброст их остави због Израелаца.

Обрезање у Гилгалу

²У то време ГОСПОД рече Исусу Навину: »Направи ножеве од кремена и поново обрежи Израелце.«

³И Исус Навин направи ножеве од кремена, па на Гиват-Хааралоту* обреза Израелце. ⁴А ево зашто је то урадио: Сви који су изашли из Египта – сви мушкарци способни за борбу – помрли су током пута кроз пустињу после изласка из Египта. ⁵Сав народ који је изашао био је обрзан, а они који су се родили у пустињи, на путу, после изласка из Египта, нису били обрзани. ⁶Израелци су четрдесет година лутали пустињом све док нису помрли сви који су били способни за борбу када су отишли из Египта, пошто се нису покоравали ГОСПОДУ. ГОСПОД им се заклео да неће видети земљу за коју се њиховим праоцима заклео да ће је дати нама, земљу којом тече мед и млеко. ⁷Тако је место њих подигао њихове синове – оне које је Исус Навин обрезао. Били су необрзани јер се на путу нису обрзивали. ⁸Када је сав народ обрзан, остадоше у табору док нису оздравили.

⁹Тада ГОСПОД рече Исусу Навину: »Данас сам са вас скинуо† срамоту Египта.«

Зато се то место и дан-данас зове Гилгал‡.

Прослава прве Пасхе у Ханаану

¹⁰Увече, четрнаестог дана тог месеца, док су били утаборени у

Гилгалу, на Јерихонским пољанама, Израелци прославише Пасху. ¹¹Дан после Пасхе, баш на тај дан, јели су од рода оне земље: бесквасни хлеб и пржено зрнелје. ¹²Дан након што су јели од рода оне земље, мана престаде да пада¶. Више није било мане за Израелце, него су се те године хранили плодовима ханаанске земље.

Исус Навин и заповедник ГОСПОДЊЕ војске

¹³Када је био близу Јерихона, Исус Навин диже поглед и виде како пред њим стоји човек са исуканим мачем у руци.

Исус Навин му приђе и упита га: »Јеси ли ти с нама или с нашим непријатељима?«

¹⁴А он му одговори: »Ја сам заповедник ГОСПОДЊЕ војске. Управо сам дошао.«

На то Исус Навин паде ничице и поклони му се, па га упита: »Шта имаш да ми кажеш, господару?«

¹⁵»Изуј обућу са својих ногу«, одговори му заповедник ГОСПОДЊЕ војске, »јер је место на ком стојиш свето.«

И Исус Навин учини тако.

Пад Јерихона

6 А Јерихон је био чврсто затворен због Израелаца – нико није могао ни да изађе ни да уђе.

²ГОСПОД рече Исусу Навину: »Ево предајем ти у руке Јерихон с његовим царем и ратницима. ³Обиђи једном око града са свим војницима. Тако ради шест дана. ⁴Нека седам

*5:3 *Гиват-Хааралот* значи »брдо обрезака«.

†5:9 *скинуо* Ова реч на хебрејском може да значи и »одваљао«.

‡5:9 *Гилгал* звучи као хебрејска реч за »одваљати«.

¶5:12 *мана престаде да пада* в. 2. Мојс 16,35.

свештеника носи пред Ковчегом седам труба од овнујских рогова. Седмога дана обиђите око града седам пута, а свештеници нека дувају у рогове.⁵ Када они отегнуто затрубе овнујским рогом, нека сва војска, чим чује звук трубе, испусти бојни поклич. Тада ће се срушити градске зидине, па сва војска нека се попне у град, свако право испред себе.»

⁶Тада Исус Навин позва свештенике и рече им: »Подигните Ковчег ГОСПОДЊЕГ савеза и нека испред њега седам свештеника носи седам труба од овнујских рогова.»

⁷А војсци рече: »Напред! Обиђите око града. Нека наоружани људи иду испред ГОСПОДЊЕГ ковчега.»

⁸Када је Исус Навин то рекао војсци, седам свештеника, који су пред ГОСПОДОМ носили седам труба од овнујских рогова, кренуше напред дувајући у рогове, а за њима крену Ковчег ГОСПОДЊЕГ савеза.

⁹Наоружани људи ишли су испред свештеника који су дували у рогове, а заштитница је ишла за Ковчегом. Све то време разлегао се звук рогова.

¹⁰Исус заповеди војсци: »Не вичите, не правите буку, ни реч не проговарајте све до онога дана када вам будем рекао: „Вичите!“ Тада ћете викати.»

¹¹Тако је ГОСПОДЊИ ковчег једном обишао око града. Затим се вратише у табор и тамо преноћише.

¹²Исус Навин порани следећег јутра, а свештеници подигоше ГОСПОДЊИ ковчег.¹³ Седам свештеника који су носили седам труба од овнујских рогова пођоше напред, идући испред ГОСПОДЊЕГ ковчега и дувајући у рогове. Пред њима су ишли наоружани људи, а заштитница је ишла иза ГОСПОДЊЕГ ковчега. Све то време разлегао се

звук рогова.¹⁴ Тако су и другог дана једном обишли око града и вратили се у табор.

Тако су радили шест дана.

¹⁵Седмога дана усташе у зору и обиђоше око града на исти начин. Али тога дана око њега обиђоше седам пута.¹⁶ Када су око њега обилазили седми пут и када су свештеници задували у овнујске рогове, Исус Навин заповеди војсци: »Вичите! Јер, ГОСПОД вам је предао град!¹⁷ Нека град и све што је у њему буде потпуно уништено као жртвени принос ГОСПОДУ. Поштедите живот само блудници Раави и свима који су с њом у кући, јер је она сакрила гласнике које смо послали.¹⁸ Али држите се подаље од онога што је одређено за уништење, да не паднете у искушење да нешто од тога узмете и тиме на израелски табор доведете уништење и невољу.¹⁹ Све сребро и злато и предмети од бронзе и гвожђа нека буду одвојени за ГОСПОДА и нека се ставе у његову ризницу.»

²⁰Када су се овнујски рогови огласили, војска испусти бојни поклич. И на звук рога, када је војска испустила силан бојни поклич, зидине се срушише. Војска се попе у град, свако право испред себе, и заузео га.²¹ Мачем потпуно уништише све живо у њему – мушкарце и жене, младо и старо, говеда, овце и магарад.

²²Исус Навин рече оној двојици који су уходили земљу: »Идите у кућу оне блуднице, па изведите њу и све њене, као што сте јој се заклели.»

²³Тако они младићи, уходе, уђоше и изведоше Рааву, њеног оца и мајку, браћу и све њене – изведоше сву њену породицу и сместише је ван израелског табора.

²⁴Град и све у њему спалише, а сребро и злато и предмете од бронзе и гвозђа ставише у ризницу Дома ГОСПОДЊЕГ.

²⁵Али Исус Навин поштеде блудницу Рааву, њену породицу и све њене зато што је била сакрила гласнике које је послао да уходе Јерихон, и она и дан-данас живи у Израелу.

²⁶У то време Исус Навин изрече ово проклетство: »Проклет био пред ГОСПОДОМ човек који предузме да опет сагради овај град, Јерихон:

»По цену свога првенца градио му темеље,
по цену најмлађега свога капије му постављао.«

²⁷ГОСПОД је био са Исусом Навином и глас о њему прошири се по целој земљи.

Аханов грех

7 Али Израелци прекршише заповест о потпуном уништењу града: Ахан син Кармија сина Завдија* сина Зариног, из Јудиног племена, узео неке од предмета одређених за уништење, па се ГОСПОД разгневи на Израелце.

²Исус Навин посла људе из Јерихона у Ај, који је близу Бет-Авена, источно од Бетела, и рече им: »Идите и извидите онај крај.«

И они одоше и извидеше Ај.

³Када су се вратили Исусу Навину, рекоше му: »Не мора сва војска да иде на Ај. Пошаљи две-три хиљаде људи да га нападну. Не замарај сву војску, јер тамо има мало људи.«

⁴Тако онамо оде око три хиљаде људи, али су морали да беже пред Ајанима. ⁵Ајани убише око тридесет

шест људи, гонећи Израелце од градске капије све до каменолома и убијајући их по падинама. Због тога народ клону духом и обесхрабри се.

⁶Тада Исус Навин и израелске старешине раздреше своју одећу и падоше ничице на земљу пред ГОСПОДЊИМ ковчегом, посувши се прашином по глави, и тако остадоше до вечери.

⁷Исус Навин рече: »Авај, Господе ГОСПОДЕ. Зашто си превео овај народ преко реке Јордан? Зар да нас предаш у руке Аморејцима, да нас униште? Камо среће да смо остали са друге стране Јордана! ⁸Господе, шта да кажем сада када је Израел окренуо леђа пред својим непријатељима? ⁹Када Ханаанци и остали становници ове земље чују за ово, опколиће нас и избрисати нам име са земље. Шта ћеш, дакле, да учиниш за своје велико име?«

¹⁰ГОСПОД рече Исусу Навину: »Устани! Зашто лежиш ничице?»

¹¹Израел је згрешио. Погазили су мој Савез, за који сам им заповедио да га се држе. Узели су од предмета одређених за уништење и ставили их међу своје ствари. И не само да су украли већ су и слагали. ¹²Зато Израелци не могу да се супротставе својим непријатељима, него окрећу леђа пред њима, јер су и сами постали одређени за уништење. Нећу више бити с вама ако не уништите оно што је код вас, а одређено је за уништење.

¹³»Устани и освештај народ. Реци им: „Освештајте се за сутра, јер овако каже ГОСПОД, Бог Израелов: Израеле, усред тебе је оно што је одређено за уништење. Док то

*7:1 Завдија Или: Зимрија, како стоји у старогрчком преводу Септуагинти и 1. Лет 2,6; исто и у 17. и 18. стиху.

не уклониш, нећеш моћи да се супротставиш својим непријатељима.

¹⁴Ујутро приступите, племе по племе. Из племена које ГОСПОД изабере нека прилази братство по братство. Из братства које ГОСПОД изабере нека прилази породица по породица. А из породице коју ГОСПОД изабере нека прилази човек по човек. ¹⁵Онај који буде изабран, нека се спали на ломачи са свиме што има, јер је код њега оно што је одређено за уништење. Погазио је ГОСПОДЊИ савез и извршио срамотно дело у Израелу.«

¹⁶Исус Навин порани следећег јутра и изведе Израел племе по племе, и би изабрано Јудино племе.

¹⁷Из Јудиног племена изведе братство по братство, и би изабрано братство Зароваца. Он изведе братство Зароваца, породицу по породицу, и би изабрана Завдијева породица. ¹⁸Исус изведе Завдијеву породицу, човека по човека, и би изабран Ахан син Кармија сина Завдија сина Зариног, из Јудиног племена.

¹⁹Исус Навин рече Ахану: »Синко, дај славу ГОСПОДУ, Богу Израеловом, и признај му. Кажи ми шта си учиинио, ништа не кријући.«

²⁰Ахан одговори: »Истина је! Ја сам тај који је згрешио против ГОСПОДА, Бога Израеловог. Ево шта сам урадио: ²¹Кад сам видео у плену леп шинарски* огртач, двеста шекела† сребра и златну шипку тешку педесет шекела‡, пожелео сам

их и узео. Ено све је закопано у мом шатору, а сребро је одоздо.«

²²Исус Навин посла људе¶, који отрчаше до шатора. Све је било тамо, сакривено у шатору, а сребро одоздо.

²³Они то узеше из шатора, па донеше Исусу Навину и свим Израелцима и распростреше пред ГОСПОДОМ.

²⁴Тада Исус Навин, и сав Израел с њим, узе Ахана сина Зариног, оно сребро, огртач и златну шипку, његове синове и кћери, његова говеда, магарад и овце, његов шатор и све што је имао, па га одведе у долину Ахор.

²⁵»Зашто си нас увалио у невољу?« упита Исус Навин. »Данас ће ГОСПОД тебе увалити у невољу.«

Тада га сви Израелци каменоваше, а када су каменовали и остале, спалише их на ломачи. ²⁶На Ахана набацаше велику гомилу камења, која тамо стоји и данас. Тада ГОСПОД одврати свој љути гнев. Зато се и дан-данас оно место зове долина Ахор§.

Освајање и уништење Аја

8 ГОСПОД рече Исусу Навину: »Не бој се и не обесхрабруј. Поведи са собом сву војску, па иди и нападни Ај. Јер, предајем ти у руке цара Аја, његов народ, његов град и његову земљу. ²Уради с Ајем и његовим царем исто што си урадио са Јерихоном и његовим царем, само што њихова добра и стоку можете да узмете за себе. Постави заседу иза града.«

³Исус Навин и сва војска спремише се да нападну Ај. Он изабра тридесет

*7:21 *шинарски* То јест: вавилонски.

†7:21 *двеста шекела* 2.280 грама.

‡7:21 *педесет шекела* 570 грама.

¶7:22 *људе* Дословно: гласнике.

§7:26 *Ахор* значи »невоља«.

хиљада врских ратника и посла их ноћу, ⁴заповедивши им: »Слушајте пажљиво: Поставите заседу иза града, не много далеко од њега, и сви будите спремни. ⁵А ја и сва војска која је са мном, прићи ћемо граду, па кад они изађу на нас као и први пут, ми ћемо почети да бежимо пред њима. ⁶Они ће поћи за нама, па ћемо их тако одвући од града. Јер, они ће рећи: ‚Беже од нас као и први пут.‘ Дакле, док ми будемо бежали пред њима, ⁷ви изађите из заседе и запоседните град. ГОСПОД, ваш Бог, предаће вам га у руке. ⁸Кад заузмете град, запалите га. Учините онако како је ГОСПОД заповедио. Постарајте се да буде баш тако. То су моје заповести.«

⁹Тада их Исус Навин посла и они одоше да поставе заседу. Сместише се између Бетела и Аја, западно од Аја. А Исус Навин ту ноћ проведе с војском.

¹⁰Исус Навин порани следећег јутра и окупи војску, па он и израелске старешине пођоше пред војском према Ају. ¹¹Сва војска која је била с њим пође и стиже пред град, па се утабори северно од њега, тако да је између ње и града била долина. ¹²А Исус Навин је био узео око пет хиљада људи и поставио их у заседу између Бетела и Аја, западно од града. ¹³Тако су сви били спремни – и они у табору северно од града и заседа западно од њега.

Те ноћи Исус Навин сиђе у долину. ¹⁴Када је цар Аја то видео, он и сва његова војска устадоше рано ујутро, па похиташе из града према Арави, да заподену бој с Израелом. Али цар није знао да му је иза града постављена заседа. ¹⁵Исус Навин и сви Израелци пустише да их они потеряју пред собом, па побегоше према пустињи. ¹⁶Сву војску из града позваше да

крене у потеру за њима и тако је, гонећи Исуса Навина, била одвучена далеко од града. ¹⁷Ни у Ају ни у Бетелу не остаде ниједан човек – сви су кренули у потеру за Израелцима. Тако су, гонећи Израелце, оставили град отворен.

¹⁸Тада ГОСПОД рече Исусу Навину: »Упери копље које ти је у руци према Ају, јер ћу ти тај град предати у руке.«

И Исус Навин упери копље према Ају. ¹⁹Чим је тако пружио руку, људи из заседе брзо се дигоше са свога места и потрчаше, па уђоше у град, заузеше га и одмах га запалише.

²⁰Када су се Ајани осврнули, видеше како се из града диже дим у небо. Али нису могли да побегну ни на коју страну пошто су се Израелци, који су бежали према пустињи, сада окренули против њих. ²¹Јер, када су Исус Навин и сви Израелци видели да је заседа заузела град и да се из њега диже дим, окренули су се и ударили на Ајане. ²²А и они из града су им пошли у сусрет, па су се Ајани нашли у средини, притешњени од Израелаца са обе стране. Израелци ударише на њих, и ниједан не остаде жив нити побеже. ²³Али цара Аја ухватише живог и доведоше Исусу Навину.

²⁴Када су побили све Ајане на пољима и у пустињи, где су их ови гонили – када су сви Ајани погубљени мачем – сви Израелци се вратише у Ај и погубише мачем и све који су били у њему. ²⁵Тога дана паде свих дванаест хиљада житеља Аја, и мушкараца и жена. ²⁶Исус Навин није спуштао руку којом је уперио копље све док није потпуно уништио све житеље Аја. ²⁷Али стоку и добра из града Израелци узеше за себе, као што је ГОСПОД и заповедио Исусу Навину.

²⁸ Тако је Исус Навин спалио Ај* и заувек га претворио у гомилу рушевина, место које је и дан-данас пусто. ²⁹ Цара Аја обеси о дрво и тако га остави до вечери. Када је сунце зашло, Исус Навин заповеди да његов леш скину са дрвета и да га баце пред улаз градске капије. Преко њега набацаше велику гомилу камења, која тамо стоји и дан-данас.

Читање Закона на гори Евал

³⁰ У то време Исус Навин подиже на гори Евал жртвеник ГОСПОДУ, Богу Израеловом, ³¹ као што је Израелцима заповедио Мојсије, слуга ГОСПОДЊИ, и као што је записано у Мојсијевој Књизи закона – жртвеник од неклесаног камена, недирнутог гвозденом алатком. На њему принеше ГОСПОДУ жртве паљенице и жртве за заједништво.

³² Ту, пред Израелцима, Исус Навин преписа на каменове Закон који је записао Мојсије. ³³ Сав Израел и његове старешине, надгледници и судије, дошљаци и рођени Израелци, стајали су са обе стране Ковчега ГОСПОДЊЕГ савеза, лицем према онима који су га носили, свештеницима, који су Левити. Пола народа је стајало испред горе Геризим, а пола испред горе Евал, као што је био заповедио Мојсије, слуга ГОСПОДЊИ, када је заповедио да се благослови израелски народ.

³⁴ Потом Исус Навин прочита све речи Закона – благослове и проклетства – баш као што је записано у Књизи закона. ³⁵ Није било ничега што је Мојсије заповедио, а да то Исус Навин није прочитао пред целом израелском

заједницом, укључујући жене и нејач, и дошљаке који су живели међу њима.

Савез против Израела

9 Када су сви цареви западно од реке Јордан – они у Горју, Шефели и дуж целе обале Великог мора† све до Либана: цареви Хетита, Аморејаца, Ханаанаца, Перижана, Хивијаца и Јевусејаца – чули шта се догодило, ² окупише се да заједничким снагама нападну Исуса Навина и Израел.

Варка Гивонаца

³ Чувши шта је Исус Навин учинио са Јерихоном и Ајем, житељи Гивона ⁴ прибегоше лукавству. Одоше и узеше хране, па на магарце натоварише отрцане вреће и старе, поцепане и искрпљене мешине за вино. ⁵ На ноге обуше изношене и закрпљене сандале и обукоше стару одећу. Сав хлеб који су понели као залиху био је бајат и буђав. ⁶ Када су дошли Исусу Навину у табор у Гилгалу, рекоше њему и Израелцима: »Долазимо из далеке земље. Склопите с нама савез.«

⁷ »А шта ако живите близу нас?« упиташе Израелци Хивијце. »Како онда да с вама склопимо савез?«

⁸ »Твоје смо слуге«, рекоше они Исусу Навину, а он их упита: »Жо сте ви и одакле сте дошли?«

⁹ Они одговорише: »Ми, твоје слуге, дошли смо из веома далеке земље због гласа о ГОСПОДУ, твоме Богу. Јер, чули смо за све што је учинио у Египту ¹⁰ и за све што је учинио са двојицом аморејских царева источно од реке Јордан – Сихоном, царем Хешбона, и Огом, царем Башана, који

* 8:28 Ај значи »гомила рушевина«.

† 9:1 Великог мора То јест: Средоземног мора.

је владао у Аштароту. ¹¹Зато нам наше старешине и сви становници наше земље рекоше: „Узмите залиха хране за пут, па идите и састаните се с њима и реците им: »Ваше смо слуге. Склопите с нама савез.«¹² Овај наш хлеб био је још топао када смо га понели од куће оног дана кад смо пошли к вама, а сада је, ево, бајат и буђав. ¹³И ове мешине за вино биле су нове када смо их напунили, а сада су се, ево, поцепале. И одећа и сандале су нам се отрцале од дуга пута.«

¹⁴Израелци прегледаше њихове залихе хране, али ништа о томе не упиташе ГОСПОДА. ¹⁵Исус Навин склопи с њима мир и савез којим се обавеза да ће их пустити да живе, а поглавари заједнице то потврдише заклетвом.

¹⁶Али три дана након склапања савеза, Израелци сазнаше да су им Гивонци суседи, да живе близу њих. ¹⁷Стога Израелци кренуше на пут и трећег дана стигоше до њихових градова – Гивона, Кефире, Беерота и Кирјат-Јеарима – ¹⁸али их не нападоше јер су им се поглавари заједнице заклели ГОСПОДОМ, Богом Израеловим.

Цела заједница поче да гунђа против поглаварâ, ¹⁹али сви поглавари одговорише: »Заклели смо им се ГОСПОДОМ, Богом Израеловим и сада не смемо да их дирамо. ²⁰Ево шта ћемо да урадимо: пустићемо их да живе, да се на нас не свали Божија срџба због кршења заклетве којом смо им се заклели. ²¹Пустите их да живе«, рекоше, »али нека буду дрвосече и водоноше за целу заједницу.«

Тако поглавари одлучише о њима.

²²Тада Исус Навин позва Гивонце и рече им: »Зашто сте нас преварили рекавши: „Живимо далеко од вас,«

када, у ствари, живите близу нас? ²³Сада сте под проклетством: никада нећете престати да служите као дрвосече и водоноше за Дом мога Бога.«

²⁴Они му одговорише: »Нама, твојим слугама, јасно је речено да је ГОСПОД, ваш Бог, заповедио свом слуги Мојсију да вам да сву ову земљу и да пред вама затре све њене становнике. Стога смо се због вас уплашили за свој живот и зато смо тако поступили. ²⁵Сада смо у твојим рукама. Уради с нама онако како мислиш да је добро и исправно.«

²⁶И Исус Навин овако уради: избави их из руку Израелаца и ови их не побише. ²⁷Тога дана их одреди за дрвосече и водоноше за заједницу и за ГОСПОДЊИ жртвеник на месту које ће ГОСПОД изабрати, и они су то и дан-данас.

Пораз Аморејаца

10 Адони-Цедек, цар Јерусалима, чуо је да је Исус Навин заузео Ај и потпуно га уништио, учинивши са Ајем и његовим царем исто што и са Јерихоном и његовим царем, и да су житељи Гивона склопили мир са Израелцима и да живе близу њих. ²Он и његов народ силно се уплашише, јер је Гивон био велик град, као један од царских градова. Био је већи од Аја и сви су његови мушкарци били ратници. ³Стога Адони-Цедек, цар Јерусалима, поручи Хохаму, цару Хеврона, Пираму, цару Јармута, Јафији, цару Лахиша, и Девиру, цару Еглона: ⁴»Дођите и помозите ми да нападнем Гивон зато што је склопио мир са Исусом Навином и Израелцима.«⁵ Тако се пет аморејских царева – цар Јерусалима, цар Хеврона, цар Јармута, цар Лахиша и цар Еглона –

удружише и кренуше са свом својом војском, утаборише се пред Гивоном и нападоше га.

⁶Тада Гивонци послаше поруку Исусу Навину у табор у Гилгалу: »Не остављај нас, твоје слуге, на цедиљу. Брзо дођи к нама и спаси нас! Помози нам, јер су се сви аморејски цареви из Горја удружили против нас.«

⁷Исус Навин крену из Гилгала са свом својом војском и врским ратницима, ⁸ а ГОСПОД му рече: »Не плаши их се, јер сам их предао у твоје руке. Ниједан од њих неће моћи да ти се супротстави.«

⁹Исус Навин је од Гилгала ишао целу ноћ, па их нападе изненада.

¹⁰ГОСПОД међу њима створи пометњу пред Израелцима, који им нанеше тежак пораз код Гивона, па су их гонили дуж пута који води горе до Бет-Хорона и убијали их све до Азеке и Македе. ¹¹Док су они бежали пред Израелцима путем од Бет-Хорона доле ка Азеки, ГОСПОД је са неба на њих бацао толико крупан грџд да је било више оних који су погинули од грџда него оних које су Израелци убили мачем.

¹²Тога дана када је ГОСПОД предао Аморејце Израелцима, Исус Навин рече ГОСПОДУ наочиглед Израелу: »Стани, сунце, изнад Гивона, и ти, месече, изнад долине Ајалон.«

¹³И сунце стаде и месец се заустави док се народ није осветио својим непријатељима, као што је записано у Књизи Јашаровој. Сунце се зауставило посред неба и није се спустило готово цео дан. ¹⁴Ни пре ни после није било таквог дана – дана када је ГОСПОД послушао човека. Јер, ГОСПОД се борио за Израел.

¹⁵Потом се Исус Навин, и сав Израел с њим, врати у табор у Гилгалу.

Исус Навин хвата пет царева

¹⁶А оних пет царева побеже и сакри се у пећини код Македе.

¹⁷Када су Исусу Навину рекли да су их нашли како се крију у пећини код Македе, ¹⁸ он рече: »Наваљајте велико камење на улаз пећине и поставите људе да чувају стражу. ¹⁹Али ви се не заустављајте: гоните своје непријетеље, пресеците им одступницу и не дајте им да дођу до својих градова, јер их је ГОСПОД, ваш Бог, предао у ваше руке.«

²⁰Када су Исус Навин и Израелци завршили покољ над њима побивши све осим неколико њих који умакоше у своје утврђене градове, ²¹ сва војска се жива и здрава врати Исусу Навину у табор код Македе. И нико више не изусти ни реч против Израелаца.

²²Исус Навин рече: »Отворите улаз у пећину и изведите ми оних пет царева.«

²³Тако изведоше из пећине пет царева – цара Јерусалима, цара Хеврона, цара Јармута, цара Лахиша и цара Еглона.

²⁴Када су их извели пред Исуса Навина, он сазва све Израелце и рече главним заповедницима војске који су били с њим: »Приђите и станите ногама на вратове ових царева.«

И они приђоше и стадоше им ногама на вратове.

²⁵Исус Навин им рече: »Не бојте се и не страхујте. Будите јаки и храбри. Овако ће ГОСПОД учинити са свим вашим непријатељима против којих се будете борили.«

²⁶Онда Исус Навин удари и поби царева, обеси их о пет стабала, па их оставише да тамо висе до вечери.

²⁷Када је сунце зашло, Исус Навин заповеди да их скину са стабала и баце у пећину у којој су се крили.

На улаз пећине наваљаше велико камење, које тамо стоји и данас.

Исус Навин осваја јужна подручја

²⁸ Тог истог дана Исус Навин заузе Македу и мачем погуби житеље града и његовог цара. Он потпуно уништи све живо у њему, не оставивши ниједног преживелог. Са царем Македе учини исто што и са царем Јерихона.

²⁹ Потом Исус Навин, и сав Израел с њим, крену из Македе на Ливну и нападе је. ³⁰ ГОСПОД и тај град и његовог цара предаде Израелцима у руке. Исус Навин мачем погуби све живо у њему, не оставивши ниједног преживелог. И са његовим царем учини исто што и са царем Јерихона.

³¹ Потом Исус Навин, и сав Израел с њим, крену из Ливне на Лахиш, утабори се пред њим и нападе га. ³² ГОСПОД предаде Лахиш Израелу и Исус Навин га другога дана заузе. Мачем погуби све живо у њему, исто као и у Ливни. ³³ У то време дође Хорам, цар Гезера, да помогне Лахишу, али Исус Навин порази и њега и његову војску, не оставивши ниједног преживелог.

³⁴ Потом Исус Навин, и сав Израел с њим, крену из Лахиша на Еглон. Утаборише се пред њим и нападоше га, ³⁵ па га заузеше истог дана и погубише његове житеље мачем. Потпуно уништише све живо у њему као што су учинили и у Лахишу.

³⁶ Потом Исус Навин, и сав Израел с њим, оде из Еглона у Хеврон, па га нападе. ³⁷ Заузеше град и околна села и мачем погубише његовог цара и све живо у њему, не оставивши ниједног преживелог као ни у Еглону.

Исус Навин потпуно уништи град и све живо у њему.

³⁸ Потом се Исус Навин, и сав Израел с њим, врати до Девира и нападе га. ³⁹ Заузе град с његовим царем и околна села и све погуби мачем. Потпуно уништи све живо, не оставивши ниједног преживелог. Са Девиром и његовим царем учини исто што и са Хевроном и његовим царем и са Ливном и њеним царем.

⁴⁰ Тако је Исус Навин покорио цело оно подручје: Горје, Негев, Шефелу и Ашдот, и све њихове царева, не оставивши ниједног преживелог. Потпуно је уништио све што дише, баш као што је заповедио ГОСПОД, Бог Израелов. ⁴¹ Покорио је народе од Кадеш-Барнее до Газе и од целог гошенског краја све до Гивона. ⁴² Све ове царева Исус Навин је поразио и заузео њихове земље у једном походу зато што се ГОСПОД, Бог Израелов, борио за Израел.

⁴³ Потом се Исус, и сав Израел с њим, врати у табор у Гилгалу.

Исус Навин осваја северна подручја

11 Када је за то чуо Јавин, цар Хацора, он то јави Јоаву цару Мадона, цару Шимрона, цару Ахшафа ² и царевима у северном Горју, у Арави јужно од Кинерета*, у Шефели и у Нафот-Дору на западу, ³ Ханаанцима на истоку и западу, Аморејцима, Хетитима, Перижанима и Јевусејцима у Горју и Хивијцима који су живели у подножју горе Хермон на подручју Мицпе. ⁴ Ови изађоше са свом својом војском и са великим бројем коња и борних кола. Била је то огромна војска које је било као песка на морској обали. ⁵ Сви ови цареви се удружише, па се сви

* 11:2 *Кинерета* То јест: Галилејског мора.

заједно утаборише код вода Мерома с намером да нападну Израел.

⁶ГОСПОД рече Исусу Навину: »Не плаши их се, јер ћу их сутра у ово време све предати Израелцима, побијене. А ти им осакати коње и спали борна кола.«

⁷Исус Навин и сва војска с њим изненада изађоше на њих код вода Мерома и нападоше их. ⁸ГОСПОД их предаде у руке Израелцима и они их поразише. Гонила су их све до Великог Сидона, до Мисрефот-Мајима и до долине Мицпе на истоку, убијајући их док их све нису побили.

⁹Исус Навин учини онако како је ГОСПОД рекао: осакати им коње и спали борна кола.

¹⁰Потом се Исус Навин врати, заузе Хаџор и мачем погуби његовог цара. Хаџор је био предводник свих ових царстава. ¹¹Све живо у њему погубише мачем. Потпуно их уништише, не поштедевши ништа што дише, а сам Хаџор Исус Навин спали.

¹²Исус Навин заузе све царске градове и мачем погуби њихове царе. Он их потпуно уништи, као што је заповедио Мојсије, слуга ГОСПОДЊИ. ¹³Од тих градова, који су били подигнути на брежуљцима, Израел није спалио ниједан осим Хаџора, који је спалио Исус Навин. ¹⁴Израелци узеше за себе сва добра и стоку из ових градова, а све људе су убијали мачем док их нису затрли, не поштедевши никог живог.

¹⁵Као што је ГОСПОД заповедио свом слуги Мојсију, тако је Мојсије заповедио Исусу Навину, и Исус Навин је тако учинио – ништа није пропустио да учини од свега што је ГОСПОД заповедио Мојсију.

Подручје које је освојио Исус Навин

¹⁶Тако је Исус Навин заузео целу земљу: Горје, цео Негев, цео гошенски крај, Шефелу, Араву и горје Израела са његовим подгорјем, ¹⁷од горе Халак, која се уздиже према Сеиру, до Ваал-Гада у либанској долини испод горе Хермон. Поразио је, заробио и погубио све њихове царе. ¹⁸Исус Навин је дуго ратовао са свим овим царевима. ¹⁹Осим Гивона, у ком су живели Хивијци, ниједан град није склопио мир са Израелцима – они су их све заузели у боју. ²⁰Јер, сâм ГОСПОД отврдно је њихово срце да би ратовали против Израела, и Израел их је потпуно уништио, затирући их без милости, као што је ГОСПОД заповедио Мојсију.

²¹У то време Исус Навин оде и истреби Анаковце из Горја, Хеврона, Девира и Анава, из целог горја Јуде и целог горја Израела. Исус Навин потпуно уништи и њих и њихове градове. ²²У израелској земљи не остаде ниједан од Анаковаца. Остаде их само неколико у Гази, Гату и Ашдоду. ²³Тако је Исус Навин заузео целу земљу, баш као што је ГОСПОД наложио Мојсију, и дао је у наследство Израелу према његовим племенима.

Тада земља отпочину од рата.

Цареви које је поразио Мојсије

12 Ово су цареви земље које су Израелци поразили и чије подручје су заузели с оне, источне стране реке Јордан, од кланца Арнона до горе Хермон, укључујући цео источни део Араве:

²Први је био Сихон, цар Аморејаца, који је владао у Хешбону, а чија се власт протезала од Ароера, на ивици кланца Арнона, средином тога кланца

до потока Јабока, који је граница Амонаца – пола Гилада –³ укључујући источну Араву од Кинеретског мора* према југу, у правцу Бет-Јешимота, до мора Араве, Сланог мора† и обронака горе Пизге.

⁴ Други је био Ог, цар Башана, један од последњих Рефајаца, који је владао у Аштароту и Едреју. ⁵ Он је имао власт над гором Хермон, Салхом, над целим Башаном до границе са Гешурцима и Маахатовцима и над другом половином Гилада до границе Сихона, цара Хешбона.

⁶ Њих су поразили Мојсије, слуга ГОСПОДЊИ, и Израелци. Мојсије, слуга ГОСПОДЊИ, дао је њихову земљу у посед Рувимовцима, Гадовцима и половини Манасијиног племена.

Цареви које је поразио Исус Навин

⁷ Ово су цареви земље које су Исус Навин и Израелци поразили с ове, западне стране реке Јордан, од Ваал-Гада у либанској долини до горе Халак, која се уздиже према Сеиру, цареви чију је земљу Исус Навин дао у посед Израеловим племенима према оном што им је додељено ⁸ – Горје, Шефелу, Араву, Ашдот, пустињу и Негев – земље које су припадале Хетитима, Аморејцима, Ханаанцима, Перижанима, Хивијцима и Јевусејцима:

⁹ цар Јерихона, један,
цар Аја, близу Бетела, један,
¹⁰ цар Јерусалима, један,
цар Хеврона, један,
¹¹ цар Јармута, један,
цар Лахиша, један,
¹² цар Еглона, један,

цар Гезера, један,
¹³ цар Девира, један,
цар Гедера, један,
¹⁴ цар Хорме, један,
цар Арада, један,
¹⁵ цар Ливне, један,
цар Адулама, један,
¹⁶ цар Македе, један,
цар Бетела, један,
¹⁷ цар Тапуаха, један,
цар Хефера, један,
¹⁸ цар Афека, један,
цар Лашарона[‡], један,
¹⁹ цар Мадона, један,
цар Хаџора, један,
²⁰ цар Шимрон-Мерона, један,
цар Ахшафа, један,
²¹ цар Таанаха, један,
цар Мегиди, један,
²² цар Кедеша, један,
цар Јокнаама на Кармелу, један,
²³ цар Дора у Нафот-Дору, један,
цар Гојима у Гилгалу, један,
²⁴ цар Тирце, један –
укупно тридесет један цар.

Неосвојена подручја

13 Када је Исус Навин зашао у дубоку старост, ГОСПОД му рече: »Зашао си у дубоку старост, а остало је још много земље да се запоседне. ² Ово је земља која је још остала: сва подручја Филистејаца и Гешураца, ³ подручје од реке Шихор, источно од Египта, до границе Екрона на северу – све се то рачуна као ханаанско подручје иако је на њему пет филистејских владара у Гази, Ашдоду, Ашкелону, Гату и Екрону, и Авијци ⁴ на југу – сва ханаанска земља и Меара, која припада Сидонцима, све до Афека на аморејској граници,

*12:3 *Кинеретског мора* То јест: Галилејског мора.

†12:3 *мора Араве, Сланог мора* То јест: Мртвог мора.

‡12:18 *Лашарона* Или: Шарона.

⁵ земља Гевелаца и цео Либан према истоку, од Ваал-Гада испод горе Хермон до Лево-Хамата.

⁶ »Ја сâм истераћу испред Израелаца све Сидонце који живе у горју од Либана до Мисрефот-Мајима, а ти се само постарај да ту земљу коцком доделиш Израелу у наследство, као што сам ти заповедио. ⁷ Раздели је као наследство на девет племена и половину Манасијиног племена.«

Племена која су добила земљу источно од Јордана

⁸ Друга половина Манасије, Рувимовци и Гадовци добили су наследство које им је Мојсије дао с оне, источне стране реке Јордан, онако како им га је он, слуга ГОСПОДЊИ, доделио: ⁹ од Ароера на ивици кланца Арнона, и од града усред кланца, укључујући целу висораван Медву све до Дивона ¹⁰ и све градове Сихона, цара Аморејаца, који је владао у Хешбону, до границе Амонаца, ¹¹ затим Гилад, подручје Гешураца и Маахатоваца, целу гору Хермон и цео Башан све до Салхе – ¹² то јест цело царство Ога у Башану. Ог је владао у Аштароту и Едреју и био један од последњих Рефајаца. Мојсије их је поразио и заузео њихову земљу. ¹³ Али Израелци нису истерали Гешурце и Маахатовце, па ови живе међу Израелцима и дан-данас.

¹⁴ Левивијевом племену Мојсије није дао земљу у наследство, јер су њихово наследство жртве ГОСПОДУ, Богу Израеловом, спаљене ватром – као што им је и обећао.

Подручје Рувимовог племена

¹⁵ Ово је Мојсије дао Рувимовом племену по његовим братствима:

¹⁶ Подручје од Ароера на ивици кланца Арнона, укључујући град усред кланца, и целу висораван иза Медве ¹⁷ са Хешбоном и свим његовим градовима на висоравни укључујући Дивон, Бамот Ваал, Бет Ваал Меон, ¹⁸ Јахцу, Кедемот, Мефаат, ¹⁹ Кирјатајим, Сивму, Церет Шахар на брду у долини, ²⁰ Бет Пеор, обронке Пизге и Бет Јешимот, ²¹ то јест све градове на висоравни и цело царство Сихона, цара Аморејаца, који је владао у Хешбону. Мојсије је поразио њега и мидјанске поглаваре Евија, Рекема, Цура, Хура и Реву – Сихонове кнежеве који су живели у тој земљи. ²² Осим оних који су убијени у боју, Израелци су мачем погубили и врача-погађача Валаама сина Веоровог. ²³ Граница Рувимоваца била је обала реке Јордан. Ти градови и њихова села били су наследство Рувимоваца по њиховим братствима.

Подручје Гадовог племена

²⁴ Ово је Мојсије дао Гадовом племену по његовим братствима:

²⁵ Подручје Јаазера, све гиладске градове и половину земље Амонаца све до Ароера близу Рабе, ²⁶ и од Хешбона до Рамат-Мицпе и Бетонима, и од Маханајима до границе Девира*, ²⁷ а у долини, Бет Харам, Бет-Нимру, Сукот и Цафон са преосталим делом царства Сихона, цара Хешбона. Западна граница им је била река Јордан све до Кинеретског мора†.

* 13:26 *Девира* Или: Лидбира.

† 13:27 *Кинеретског мора* То јест: Галилејског мора.

²⁸Ти градови и њихова села били су наследство Гадоваца по њиховим братствима.

Подручје половине Манасијиног племена

²⁹Ово је Мојсије дао половини Манасијиног племена по његовим братствима:

³⁰Подручје од Маханајима, укључујући цео Башан, цело царство Ога, цара Башана, свих шездесет Јаирових насеља у Башану, ³¹пола Гилада са Ашгаротом и Едрејем, Оговим царским градовима у Башану. То је припало потомцима Махира сина Манасијиног – половини Махирових синова по њиховим братствима.

³²То је наследство које је Мојсије расподелио када је био на Моавским пољанама, с оне стране Јордана, источно од Јерихона.

³³Левијевом племену Мојсије није дао земљу у наследство. Њихово наследство је ГОСПОД, Бог Израелов, као што им је обећао.

Почетак деобе земље западно од Јордана

14 Ово су подручја која су Израелци добили у наследство у Ханаану, она која су им доделили свештеник Елеазар, Исус Навин и главе Израелових племенских породица. ²Њихово наследство је подељено коцком на девет племена и половину Манасијиног племена, као што је ГОСПОД заповедио преко Мојсија. ³Два и по племена добила су од Мојсија земљу у наследство источно од Јордана, али он међу њима није дао наследство Левитима, ⁴јер су од Јосифових синова настала два племена: Манасија и Ефрем. Левити нису добили ниједан део

земље, већ само градове да живе у њима, са пашњацима за своју стоку и друге животиње. ⁵Тако су Израелци поделили земљу баш онако како је ГОСПОД заповедио Мојсију.

Калев добија Хеврон

⁶Људи из Јудиног племена приђоше Исусу Навину у Гилгалу, а Калев син Јефунеа Кеназовца му рече: »Ти знаш шта је у Кадеш-Барнеи ГОСПОД рекао Мојсију, Божијем човеку, о мени и теби. ⁷Имао сам четрдесет година када ме је Мојсије, слуга ГОСПОДЊИ, послао из Кадеш-Барнее да извидим земљу, и ја сам му донео поштен извештај. ⁸Они који су ишли са мном утерали су народу страх у кости, али ја сам верно ишао за ГОСПОДОМ, својим Богом. ⁹Зато ми се тога дана Мојсије заклео: „Земља којом си газио биће твоје наследство и наследство твојих потомака до века јер си верно ишао за ГОСПОДОМ, мојим Богом.“

¹⁰»И ево, као што је и обећао, ГОСПОД ме је одржао у животу ових четрдесет пет година од када је то обећао Мојсију, док је Израел лутао по пустињи. Ево ме, дакле, данас: Имам осамдесет пет година, ¹¹а још сам и дан-данас снажан као онога дана кад ме је Мојсије послао. И сада сам способан за борбу као што сам био и онда. ¹²Сада ми дај овај горски крај о коме је ГОСПОД говорио онога дана. И сâм си тада чуо да су тамо Анаковци и да су им градови велики и утврђени. Али, буде ли ГОСПОД са мном, ја ћу их истерати оданде, као што је и обећао.«

¹³Тада Исус благослови Калева сина Јефунеовог и у наследство му даде Хеврон. ¹⁴Тако Хеврон припада Калеву сину Јефунеа Кеназовца до дана данашњег јер је верно ишао

за ГОСПОДОМ, Богом Израеловим.
¹⁵Хеврон се некада звао Кирјат Арба, по Арби, највећем међу Анаковцима.

Тада земља отпочину од рата.

Подручје Јудиног племена

15 Део земље који је коцком припао Јудином племену по његовим братствима простирао се на југ до границе Едома и пустиње Цин на крајњем југу.

²Њихова јужна граница почињала је код залива на јужном крају Сланог мора*, ³пролазила јужно од превоја Акрабима, продужавала до Цина и затим се пењала јужно од Кадеш-Барнее. Одатле је продужавала до Хецрона, пењала се до Адара и скретала до Каркае ⁴и даље до Ацмона. Потом је избијала на Египатски поток и завршавала се на мору. То је њихова јужна граница.

⁵Источна граница било је Слано море све до ушћа реке Јордан.

Северна граница је почињала код морског залива на ушћу Јордана, ⁶па се пењала до Бет-Хогле и продужавала северно од Бет-Араве пењући се до камена Бохана сина Рувимовог. ⁷Одатле се граница пењала од долине Ахор до Девира и скретала на север до Гилгала, који гледа на превој Адумим јужно од кланца. Потом је ишла даље до водâ Ен-Шемеша и завршавала се код Ен-Рогела. ⁸Одатле се долином Бен Хином пењала јужним обронком Јевусејског града, то јест Јерусалима, и настављала да се пење до врха планине западно од долине Хином на северном крају долине Рефаим. ⁹Са врха планине граница је ишла према врелу Нефтоаху, избијала код

градова на гори Ефрон и спуштала се ка Ваали, то јест Кирјат-Јеариму.

¹⁰Од Ваале је скретала на запад до горе Сеир, па ишла северним обронком горе Јеарим, то јест горе Кесалон, спуштала се до Бет-Шемеша и продужавала до Тимне. ¹¹Одатле је граница избијала на северни обронак Екрона, ишла до Шикрона, продужавала до горе Ваала, избијала код Јавнеела и завршавала се на мору.

¹²Западна граница била је обала Великог мора†.

То је била граница око Јудиног народа по његовим братствима.

Калев заузима Хеврон и Девир

(Суд 1,10-15)

¹³У складу с оним што му је ГОСПОД заповедио, Исус Навин даде Калеву сину Јефунеовом део у Јуди: Кирјат-Арбу, то јест Хеврон. Арба је био Анаков праотац. ¹⁴Калев из Хеврона истера три Анакова потомка – Шешаја, Ахимана и Талмаја – ¹⁵па оданде крену на житеље Девира, који се раније звао Кирјат Сефер.

¹⁶Калев рече: »Даћу своју кћер Ахсу за жену онеме ко нападне Кирјат Сефер и заузме га.«

¹⁷И заузео га Отниел, син Калеевог брата Кеназа, па му Калев даде своју кћер Ахсу за жену. ¹⁸Када је дошла Отниелу, он је наговори да од свог оца затражи поље.

Она сјаха с магарца, а Калев је упита: »Шта хоћеш?«

¹⁹»Молим те, благослови ме«, одговори она. »Кад си ми дао суву земљу у Негеву, дај ми и изворе воде.«

* **15:2 Сланог мора** То јест: Мртвог мора; исто и у 5. стиху.

† **15:12 Великог мора** То јест: Средоземног мора.

Тако јој он даде горње и доње изворе.

Јудини градови

²⁰ Ово је наследство Јудиног племена по његовим братствима.

²¹ Најјужнији градови Јудиног племена, у Негеву, према граници са Едомом били су: Кавцеел, Едер, Јагур, ²² Кина, Димона, Адада, ²³ Кедеш, Хаџор, Јитнан, ²⁴ Зиф, Телем, Беалот, ²⁵ Хаџор Хадата, Керијот Хеџрон, то јест Хаџор, ²⁶ Амам, Шема, Молада, ²⁷ Хаџар Гада, Хешмон, Бет Палет, ²⁸ Хаџар Шуал, Беер Шева, Бизјотја, ²⁹ Ваала, Ијим, Аџем, ³⁰ Елтолад, Кесил, Хорма, ³¹ Циклаг, Мадмана, Сансана, ³² Леваот, Шилхим, Ајин и Римон – укупно двадесет девет градова са њиховим селима.

³³ Градови у Шефели били су: Ештаол, Цора, Ашна, ³⁴ Заноах, Ен Ганим, Тапуах, Енам, ³⁵ Јармут, Адулам, Сохо, Азека, ³⁶ Шаарајим, Адитајим и Гедера, то јест Гедеротајим* – четрнаест градова са њиховим селима. ³⁷ Ценан, Хадаша, Мигдал Гад, ³⁸ Дилан, Миџпа, Јоктеел, ³⁹ Лахиш, Боџкат, Еглон, ⁴⁰ Кабон, Лахмас, Китлиш, ⁴¹ Гедерот, Бет Дагон, Наама и Македа – шеснаест градова са њиховим селима. ⁴² Ливна, Етер, Ашан, ⁴³ Јефтај, Ашна, Неџив, ⁴⁴ Кеила, Ахзив и Мареша – девет градова са њиховим селима. ⁴⁵ Екрон са околним насељима и селима. ⁴⁶ Западно од Екрона сви градови близу Ашдода са њиховим селима. ⁴⁷ Ашдод са његовим насељима и селима и Газа са њеним насељима и

селима све до Египатског потока и обале Великог мора†.

⁴⁸ Градови у Горју били су: Шамир, Јатир, Сохо, ⁴⁹ Дана, Кирјат Сана, то јест Деџир, ⁵⁰ Анав, Ештемо, Аним, ⁵¹ Гошен, Холон и Гило – једанаест градова са њиховим селима. ⁵² Арав, Дума, Ешан, ⁵³ Јанум, Бет Тапуах, Афека, ⁵⁴ Хумта, Кирјат Арба, то јест Хеврон, и Циор – девет градова са њиховим селима. ⁵⁵ Маон, Кармел, Зиф, Јута, ⁵⁶ Јизреел, Јокдеам, Заноах, ⁵⁷ Кајин, Гива и Тимна – десет градова са њиховим селима. ⁵⁸ Халхул, Бет Цур, Гедор, ⁵⁹ Маарат, Бет Анот и Елтекон – шест градова са њиховим селима. ⁶⁰ Кирјат Ваал, то јест Кирјат Јеарим, и Раба – два града са њиховим селима.

⁶¹ Градови у пустињи били су: Бет Арава, Мидин, Сехаха, ⁶² Нившан, Ир Хамелах и Ен Геди – шест градова са њиховим селима.

⁶³ Али Јудеји нису могли да истерају Јевусејце који су живели у Јерусалиму, па Јевусејци живе тамо с њима и дан-данас.

Подручје Јосифових потомака

16 Граница дела земље коцком додељеног Јосифовим потомцима ишла је од реке Јордан код Јерихона, источно од водâ Јерихона, кроз пустињу која се пење од Јерихона кроз Горје до Бетела. ² Од Бетела је ишла до Луза и продужавала до Атарота на подручју Аркијаца. ³ Одатле се спуштала на запад до подручја Јафлетоваца и подручја Доњег Бет-Хорона, па до Гезера, и завршавала се на мору.

*15:36 *Гедера, то јест Гедеротајим* Или: Гедера и Гедеротајим. У старогрчком преводу Септуагинти стоји: и Гедера са својим селима.

†15:47 *Великог мора* То јест: Средоземног мора.

⁴Тако су Јосифови потомци – Манасијино и Ефремово племе – добили своје наследство.

Подручје Ефремовог племена

⁵Ово је Ефремово подручје по његовим братствима:

Граница њиховог наследства ишла је од Атрот-Адара на истоку до Горњег Бет-Хорона, ⁶а одатле до мора. Од Михметата на северу скретала је на исток до Таанат-Шила, па с његове источне стране продужавала до Јанохе. ⁷Од Јанохе се спуштала до Атрога и Наарата и, дотичући Јерихон, завршавала се на реци Јордан. ⁸Од Тапуаха је граница ишла на запад дуж потока Кане и завршавала се на мору.

То је наследство Ефремовог племена по његовим братствима. ⁹У њега су улазили и градови са њиховим селима одвојени за Ефремовце унутар наследства Манасијеваца.

¹⁰Ефремовци нису истерали Ханаанце који су живели у Гезеру, па ови живе међу њима и дан-данас, али су им Ефремовци наметнули кулук.

Подручје Манасијиног племена

17 Ово је део који је коцком припао Манасијиним племену, јер је Манасија био Јосифов прворођени син. Махиру, Манасијиним прворођеном сину и праоцу Гилађана, припали су Гилад и Башан зато што је био врстан ратник. ²И остали Манасијевци добили су коцком део по својим братствима – потомци Авиезера, Хелека, Асриела, Сихема, Хефера и Шемиде. То су били мушки потомци Манасије сина Јосифовог, по њиховим братствима.

³А Целофхад син Хефера сина Гилада сина Махира сина Манасијиног није имао синове, него само кћери. Оне су се звале Махла, Ноа, Хогла, Милка и Тирца. ⁴Оне дођоше пред свештеника Елеазара, Исуса Навина и поглаваре народа и рекоше: »ГОСПОД је заповедио Мојсију да нам да наследство међу нашим рођацима.«

И он им даде наследство међу рођацима њиховог оца, као што је ГОСПОД заповедио. ⁵Тако је Манасија добио још десет делова земље поврх Гилада и Башана источно од реке Јордан, ⁶јер су Манасијине кћери добиле наследство међу његовим синовима, док је Гилад припао осталим Манасијиним потомцима.

⁷Манасијино подручје протезало се од Асира до Михметата, источно од Сихема. Одатле је граница ишла јужно до Ен-Тапуаха. ⁸Земља око Тапуаха припадала је Манасији, али сам Тапуах, на Манасијиној граници, припадао је Ефремовцима. ⁹Затим се граница спуштала на југ до потока Кане. Градови јужно од потока припадали су Ефрему иако су били на Манасијиним подручју. Граница Манасије ишла је северном обалом потока и завршавала се на мору. ¹⁰Земља на јужној страни потока припадала је Ефрему, а на северној Манасији. Манасијино подручје допирало је до мора и граничило се са Асиром на северу, а са Исахаром на истоку. ¹¹Унутар Исахара и Асира, Манасија је имао Бет Шеан и Јивлеам са околним насељима и житеље Дора, Ендора, Таанаха и Мегида са

околним насељима. Последња три су на висовима*.

¹²Манасијевци нису могли да запоседну ове градове, јер су Ханаанци били одлучни у намери да остану у том крају. ¹³Када су Израелци ојачали, наметнули су Ханаанцима кулук, али их нису докраја истерали.

Ефремово и Манасијино племе траже још земље

¹⁴Јосифовци упиташе Исуса Навина: »Зашто си нам доделио само један део земље у наследство кад смо ми бројан народ, пошто нас је ГОСПОД до сада обилно благосиљао?«

¹⁵Исус Навин им одговори: »Ако сте толико бројни, па вам је Ефремово горје тесно, идите горе у шуму и искрчите је за себе у земљи Перижана и Рефајаца.«

¹⁶Јосифовци рекоше: »Горје нам није довољно. Осим тога, сви Ханаанци који живе у долини имају борна кола од гвожђа, и они у Бет-Шеану и његовим околним насељима и они у долини Јизреел.«

¹⁷Тада Исус Навин рече Јосифовим потомцима – Ефремовом и Манасијином племену: »Ви сте бројан и врло јак народ. Нећете имати само један део земље ¹⁸него и шумовито горје. Искрчите га и цело ће бити ваше. Иако Ханаанци имају гвоздена борна кола и јаки су, истераћете их.«

Седам преосталих племена добија земљу

18 Цела израелска заједница окупи се у Шилу, па тамо

поставише Шатор састанка. Земља је била покорена, ²али седам Израелових племена још није добило своје наследство.

³Стога Исус Навин рече Израелцима: »Докле ћете оклевати да одете и запоседнете земљу коју вам је дао ГОСПОД, Бог ваших праотаца? ⁴Изаберите по три човека из сваког племена, а ја ћу их послати да прођу земљом и опишу је имајући у виду своје наследство. Када се врате мени, ⁵поделиће земљу на седам делова.

Јуда ће остати на свом подручју на југу, а Јосифова племена на свом подручју на северу. ⁶Када направите опис седам делова земље, донесите ми га овамо, а ја ћу за вас бацити коцку овде пред ГОСПОДОМ, нашим Богом. ⁷Левити неће добити део земље међу вама, јер је њихово наследство да служе ГОСПОДУ као свештеници. Гад, Рувим и половина Манасијиног племена већ су добили своје наследство с оне, источне стране реке Јордан, које им је дао Мојсије, слуга ГОСПОДЊИ.«

⁸Док су се они људи спремали да крену, Исус Навин им заповеди да опишу земљу: »Идите и прођите земљом, опишите је и вратите се мени. Тада ћу ја овде у Шилу, пред ГОСПОДОМ, бацити коцку за вас.«

⁹И људи пођоше и пропутоваше земљом, па саставише писмени опис земље, град по град, у седам делова. Онда се вратише Исусу Навину у табор у Шилу. ¹⁰Исус Навин баци коцку за њих у Шилу, пред ГОСПОДОМ, и тамо расподели земљу Израелцима према њиховим племенима.

*17:11 Последња ... висовима Ова реченица на хебрејском може да значи и »Трећи је Нафет«.

Подручје Венијаминовог племена

¹¹ Коцка паде на Венијаминово племе по његовим братствима. Подручје које им је додељено лежало је између Јудиног племена и Јосифових племена. ¹² На северу је њихова граница почињала на реци Јордан, пењала се северном падином Јерихона, продужавала на запад у Горје и завршавала се у пустињи Бет Авен. ¹³ Одатле је скретала ка јужној падини Луза, то јест Бетела, па се спуштала до Атрот-Адара преко планине јужно од Доњег Бет-Хорона. ¹⁴ Од планине јужно од Бет-Хорона, граница је скретала на југ, дуж западне стране, и завршавала се у Кирјат-Ваалу, то јест Кирјат-Јеариму, граду који припада Јудином племену. То је била западна граница. ¹⁵ Јужна граница је почињала на рубу Кирјат-Јеарима и ишла на запад до врела Нефтоаха. ¹⁶ Потом се спуштала до подножја планине преко пута долине Бен Хином, на северној страни долине Рефаим, па се спуштала даље у долину Хином и ишла надолу дуж јужне падине Јевусејског града до Ен-Рогела. ¹⁷ Затим је скретала на север, ишла до Ен-Шемеша, па даље до Гелилота, који гледа на превој Адумим, и спуштала се до камена Бохана сина Рувимовог. ¹⁸ Одатле је ишла до северне падине која гледа на Араву, па се спуштала у Араву. ¹⁹ Граница је даље ишла дуж северне падине Бет-Хогле и завршавала се код северног залива Сланог мора*, на јужном крају реке Јордан. То је била јужна граница. ²⁰ На источној страни граница је била река Јордан.

То су биле границе које су окруживале наследство Венијаминовог племена по његовим братствима.

²¹ Градови који су припадали Венијаминовом племену по његовим братствима били су: Јерихон, Бет Хогла, Емек Кециц, ²² Бет Арава, Цемарајим, Бетел, ²³ Авим, Пара, Офра, ²⁴ Кефар Амони, Офни и Гава – дванаест градова са њиховим селима. ²⁵ Гивон, Рама, Беерот, ²⁶ Мицпа, Кефира, Моца, ²⁷ Рекем, Лирпеел, Тарала, ²⁸ Цела, Хаелеф, Јевусејски град, то јест Јерусалим, Гиват и Кирјат – четрнаест градова са њиховим селима.

То је било наследство Венијаминових братстава.

Подручје Симеоновог племена

19 Друга коцка паде на Симеоново племе по његовим братствима. Њихово наследство се налазило унутар наследства Јудиног племена. ² Они су добили: Беер Шеву, то јест Шеву, Моладу, ³ Хаџар Шуал, Баалу, Аџем, ⁴ Елтолад, Бетул, Хорму, ⁵ Циклаг, Бет Маркавот, Хаџар-Сусу, ⁶ Бет Леваот и Шарухен – тринаест градова са њиховим селима;

⁷ Ајин, Римон, Етер и Ашан – четири града са њиховим селима ⁸ и сва села око ових градова све до Ваалат-Беера, то јест Рамат-Негева. То је било наследство Симеоновог племена по његовим братствима. ⁹ Њихово наследство је узето од дела Јудиног племена, јер је део додељен Јудином племену био већи него што му је било потребно. Тако је Симеоново племе добило своје наследство унутар наследства Јудиног племена.

* **18:19 Сланог мора** То јест: Мртвог мора.

Подручје Завулоновог племена

¹⁰Трећа коцка паде на Завулоново племе по његовим братствима. Граница њиховог наследства протезала се све до Сариде. ¹¹Пењала се на запад до Марале, дотицала Дабашет и поток близу Јокнеама. ¹²Од Сариде је скретала на исток до границе Кислот-Тавора и ишла до Доврата, па се пењала до Јафије. ¹³Одатле је продужавала на исток до Гита-Хефера и Ита-Кацина, избијала на Римон и скретала према Неи, ¹⁴одакле је граница завијала на север према Ханатону и завршавала се у долини Јифтах Ел. ¹⁵Са Кататом, Нахалалом, Шимроном, Јидалом и Витлејемом било је дванаест градова са њиховим селима. ¹⁶Ови градови са својим селима били су наследство Завулоновог племена по његовим братствима.

Подручје Исахаровог племена

¹⁷Четврта коцка паде на Исахарово племе по његовим братствима. ¹⁸На њиховом подручју су били: Лизреел, Кесулот, Шунем, ¹⁹Хафарајим, Шион, Анахарат, ²⁰Рабит, Кишјон, Авец, ²¹Ремет, Ен Ганим, Ен Хада и Бет Пацец. ²²Граница је дотицала Тавор, Шахациму и Бет Шемеш и завршавала се на реци Јордан. Било је шеснаест градова са њиховим селима. ²³Ови градови са својим селима били су наследство Исахаровог племена по његовим братствима.

Подручје Асировог племена

²⁴Пета коцка паде на Асирово племе по његовим братствима. ²⁵На њиховом подручју су били: Хелкат, Хали, Бетен, Ахшаф, ²⁶Аламелех, Амад и Мишал. На западу је граница

дотицала Кармел и Шихор Ливнат. ²⁷Затим је скретала на исток према Бет-Дагону, дотицала Завулону и долину Јифтах Ел, па ишла на север до Бет-Емека и Неиела. Потом је ишла даље на север до Кавула, ²⁸Авдона, Рехова, Хамона и Кане, све до Великог Сидона. ²⁹Тамо је скретала према Рами и ишла до утврђеног града Тира, где је граница скретала према Хоси и завршавала се на мору на подручју Ахзива, ³⁰Уме, Афека и Рехова. Било је двадесет два града са њиховим селима. ³¹Ови градови са својим селима били су наследство Асировог племена по његовим братствима.

Подручје Нефталимовог племена

³²Шеста коцка паде на Нефталима по његовим братствима. ³³Њихова граница је ишла од Хелефа и великог дрвета у Цаананиму преко Адами-Некева и Јавнеела до Лакума и завршавала се на реци Јордан. ³⁴Потом је граница скретала на запад према Азлот-Тавору и избијала код Хукока. На југу је дотицала Завулону, на западу Асира, а на истоку реку Јордан. ³⁵Утврђени градови су били: Цидим, Цер, Хамат, Ракат, Кинерет, ³⁶Адама, Рама, Хаџор, ³⁷Кедеш, Едреј, Ен Хаџор, ³⁸Лирон, Мигдал Ел, Хорем, Бет Анат и Бет Шемеш – деветнаест градова са њиховим селима.

³⁹Ови градови са својим селима били су наследство Нефталимовог племена по његовим братствима.

Подручје Дановог племена

⁴⁰Седма коцка изађе за Даново племе по његовим братствима. ⁴¹На подручју његовог наследства били су: Цора, Ештаол, Ир Шемеш, ⁴²Шаалабин, Ајалон, Јитла, ⁴³Елон,

Тимна, Екрон, ⁴⁴Елтеке, Гибетон, Ваалат, ⁴⁵Јехуд, Бене Берак, Гат Римон, ⁴⁶Ме Јаркон и Рагон, са подручјем близу Јопе.

⁴⁷Али ово подручје је било сувише мало за Дановце, па одоше и нападоше Лешем и заузеше га. Све житеље погубише мачем и запосеше град, настанише се у њему и по свом праоцу га назваше Дан.

⁴⁸Ти градови са својим селима били су наследство Дановог племена по његовим братствима.

Исус Навин добија свој посед

⁴⁹Када су завршили деобу земље, одредивши међе племенима, Израелци дадоше наследство међу собом и Исусу Навину, ⁵⁰као што је ГОСПОД заповедио. Дадоше му град који је тражио – Тимнат Серах у Ефремовом горју – а он га обнови и настани се у њему.

⁵¹То су подручја која су свештеник Елеазар, Исус Навин и главе Израелових племенских породица разделили коцком у Шилу, пред ГОСПОДОМ, на улазу у Шатор састанка. Тако су завршили деобу земље.

Градови уточишта

20 ГОСПОД рече Исусу Навину: ²»Реци Израелцима: ,Изаберите себи градове уточишта о којима сам вам говорио преко Мојсија, ³да ко год случајно или ненамерно убије некога, може да побегне онамо и буде заштићен од крвног осветника. ⁴Када побегне у један од ових градова, нека стане на улаз градске капије и старешинама тога града изложи свој случај. Нека га они онда пусте у свој град и одреде му где ће живети код њих. ⁵Ако га гони крвни осветник, нека

оптуженога за убиство не предају у његове руке, јер је оптужени убио свога ближњег ненамерно и није га мрзео. ⁶Нека оптужени остане у том граду док не изађе на суд пред заједницом или док не умре првосвештеник који буде у то време. Тек тада сме да се врати у свој град и у своју кућу – у град из којег је побегао.«

⁷И они одвојише Кедеш у Галилеји, у Нефталимовом горју, Сихем у Ефремовом горју и Кирјат-Арбу, то јест Хеврон, у Јудином горју. ⁸А на источној страни реке Јордан, источно од Јерихона, изабраше Бецер у пустињи, на висоравни која је припадала Рувимовом племену, Рамот у Гиладу, који је припадао Гадовом племену, и Голан у Башану, који је припадао Манасијином племену. ⁹Ови градови су били одређени за све Израелце и дошљаке који бораве међу њима, да ко год од њих некога убије случајно, може да побегне онамо, да га крвни осветник не убије пре него што изађе на суд пред заједницом.

Градови за Левите

21 Главе левитских породица приђоше свештенику Елеазару, Исусу Навину и главама других Израелових племенских породица ²у Шилу, у Ханаану, па им рекоше: »ГОСПОД је преко Мојсија заповедио да нам се дају градови у којима ћемо живети и пашњаци за нашу стоку.«

³Тада, као што је ГОСПОД заповедио, Израелци од свог наследства дадоше Левитима следеће градове са пашњацима:

⁴Прва коцка паде на Кехатовце по њиховим братствима. Левитима који су међу њима били потомци

свештеника Аарона коцком је додељено тринаест градова од Јудиног, Симеоновог и Венијаминовог племена.⁵ Осталим Кехатовим потомцима коцком је додељено десет градова од братстава Ефремовог и Дановог племена и половине Манасијиног племена.

⁶ Гершоновим потомцима је коцком додељено тринаест градова од братстава Исахаровог, Асировог и Нефталимовог племена и половине Манасијиног племена у Башану.

⁷ Мераријеви потомци су по својим братствима добили дванаест градова од Рувимовог, Гадовог и Завулоновог племена.

⁸ Тако су Израелци коцком доделили Левитима ове градове са њиховим пашњацима, као што је ГОСПОД заповедио преко Мојсија.

Градови Кехатоваца

⁹ Ово су имена градова које су од Јудиног и Симеоновог племена доделили ¹⁰ Аароновим потомцима из левитских братстава Кехатоваца, пошто је прва коцка пала на њих.

¹¹ Дали су им Кирјат-Арбу, то јест Хеврон, у Јудином горју, са околним пашњацима. Арба је био Анаков праотац. ¹² Али поља и села око града већ су били дали у посед Калеву сину Јефунеовом.

¹³ Тако су потомцима свештеника Аарона дали: Хеврон, град уточишта за убицу, Ливну, ¹⁴ Јатир, Ештемоу, ¹⁵ Холон, Девир, ¹⁶ Ајин, Јуту и Бет Шемеш са пашњацима – девет градова од ова два племена.

¹⁷ Од Венијаминовог племена дали су им: Гивон, Геву, ¹⁸ Анатот и Алмон са пашњацима – четири града. ¹⁹ Свештеницима, Аароновим потомцима, припало је укупно тринаест градова са пашњацима.

²⁰ Осталим левитским братствима Кехатоваца коцком су додељени градови од Ефремовог племена.

²¹ У Ефремовом горју дати су им: Сихем, град уточишта за убицу, Гезер, ²² Кивцајим и Бет Хорон са пашњацима – четири града.

²³ Од Дановог племена добили су: Елтеке, Гибетон, ²⁴ Ајалон и Гат Римон са пашњацима – четири града.

²⁵ Од половине Манасијиног племена добили су: Таанах и Гат Римон са пашњацима – два града.

²⁶ Осталим братствима Кехатоваца припало је укупно десет градова са пашњацима.

Градови Гершоноваца

²⁷ Левитским братствима Гершоноваца дати су:

Од половине Манасијиног племена: Голан у Башану, град уточишта за убицу, и Бе Ештера са пашњацима – два града.

²⁸ Од Исахаровог племена: Кишјон, Доврат, ²⁹ Јармут и Ен Ганим са пашњацима – четири града.

³⁰ Од Асировог племена: Мишал, Авдон, ³¹ Хелкат и Рехов са пашњацима – четири града.

³² Од Нефталимовог племена: Кедеш у Галилеји, град уточишта за убицу, Хамот Дор и Картан са пашњацима – три града.

³³ Гершоновцима је припало укупно тринаест градова са пашњацима.

Градови Мераријеваца

³⁴ Братства Мераријеваца – преостали Левити – добила су: Од Завулоновог племена: Јокнеам, Карту, ³⁵ Димну и Нахалал са пашњацима – четири града.

³⁶ Од Рувимовог племена: Бецер, Јахцу, ³⁷ Кедемот и Мефаат са пашњацима – четири града.

³⁸Од Гадовог племена: Рамот у Гиладу, град уточишта за убицу, Маханајим, ³⁹Хешбон и Јаазер са пашњацима – укупно четири града.

⁴⁰Братствима Мераријеваца – преосталим Левитима – коцком је додељено укупно дванаест градова.

⁴¹На подручју које су држали Израелци било је укупно четрдесет осам левитских градова са пашњацима. ⁴²Сваки од ових градова око себе је имао пашњаке.

⁴³Тако је ГОСПОД дао Израелцима сву земљу за коју се закleo њиховим праоцима да ће им је дати, и они су је запосели и настанили се у њој.

⁴⁴ГОСПОД им је дао мир са свих страна, баш као што се и закleo њиховим праоцима. Нико од њихових непријатеља није могао да им се супротстави. ГОСПОД им је предао у руке све њихове непријатеље.

⁴⁵Ниједно од свих обећања које је ГОСПОД дао израелском народу није остало неиспуњено – сва је одржао.

Исус Навин благосиља племена источно од Јордана

22 Исус Навин позва Рувимовце, Гадовце и половину Манасијиног племена, ²па им рече: »Држали сте се свега што вам је заповедио Мојсије, слуга ГОСПОДЊИ, а покоравали сте се и мени у свему што сам вам заповедио. ³Нисте напустили своје сународнике све ово дуго време до дана данашњег, него сте извршили задатак који вам је поверио ГОСПОД, ваш Бог.

⁴»А сада, пошто је ГОСПОД, ваш Бог, и вашим сународницима дао починак као што им је обећао, вратите се својим кућама у земљи коју вам је Мојсије, слуга ГОСПОДЊИ, дао у посед на источној страни реке Јордан. ⁵Само, врло

помно извршавајте заповести и законе које вам је дао Мојсије, слуга ГОСПОДЊИ: да волите ГОСПОДА, свога Бога, да идете свим његовим путевима, да се држите његових заповести, да га се чврсто држите и да му служите свим својим срцем и свом својом душом.«

⁶Онда их Исус Навин благослови и отпусти, и они одоше кући.

⁷(Једној половини Манасијиног племена Мојсије је дао земљу у Башану, а другој половини је Исус Навин дао земљу међу њиховим сународницима на западној страни реке Јордан.)

Када их је Исус Навин послао кући, благослови их ⁸и рече: »Вратите се кући са својим великим богатством – са много стоке, са сребром, златом, бронзом и гвожђем и са сиљном одећом – па поделите са својим сународницима плен који сте одузели од својих непријатеља.«

⁹Тако Рувимовци, Гадовци и половина Манасијиног племена одоше од осталих Израелаца у Шилу у земљи Ханаан, да би се вратили у Гилад, своју земљу, коју су стекли онако како им је ГОСПОД заповедио преко Мојсија.

Жртвеник код Јордана

¹⁰Стигавши у Гелилот близу реке Јордан у Ханаану, Рувимовци, Гадовци и половина Манасијиног племена подигоше крај реке Јордан велик жртвеник. ¹¹Када су остали Израелци чули да су Рувимовци, Гадовци и половина Манасијиног племена подигли жртвеник на граници Ханаана, у Гелилоту, близу реке Јордан, на израелској страни, ¹²сва израелска заједница окупи се у Шилу да крене у рат против њих. ¹³Израелци послаше у Гилад

Рувимовцима, Гадовцима и половини Манасијиног племена Пинхаса, сина свештеника Елеазара. ¹⁴С њим послаше и десет поглавара, по једног из сваког израелског племена, од којих је сваки био глава породице међу израелским братствима.

¹⁵Када су стигли у Гилад Рувимовцима, Гадовцима и половини Манасијиног племена, рекоше им: ¹⁶»Овако каже сва ГОСПОДЊА заједница: „Како сте могли овако да изневерите Бога Израеловог? Како сте могли да се окренете од ГОСПОДА и да сада, у својој побуни против ГОСПОДА, подигнете жртвеник? ¹⁷Зар нам грех у Пеору није био довољан? Ни до дана данашњег нисмо се очистили од тога греха, иако је помор снашао ГОСПОДЊУ заједницу. ¹⁸Зар се сада окрећете од ГОСПОДА? Ако се ви данас буните против ГОСПОДА, сутра ће се он разгневити на сву израелску заједницу. ¹⁹Ако је земља коју поседујете нечиста, пређите овамо, у ГОСПОДЊУ земљу, где стоји ГОСПОДЊЕ боравиште, и узмите део земље међу нама. Али не буните се против ГОСПОДА ни против нас подижући за себе други жртвеник осим жртвеника ГОСПОДА, нашег Бога. ²⁰Када је Ахан син Зарин прекршио заповест о потпуном уништењу града, зар се није ГОСПОДЊА срџба оборила на сву израелску заједницу? Није само он погинуо због свога греха.«

²¹Тада Рувимовци, Гадовци и половина Манасијиног племена одговорише главама Израелових братстава: ²²»Бог над боговима, ГОСПОД, Бог над боговима, ГОСПОД, зна! Нека и Израел зна! Ако је ово била побуна или ако смо изневерили ГОСПОДА, немојте данас

да нас поштедите. ²³Ако смо себи саградили жртвеник да бисмо се окренули од ГОСПОДА и да бисмо на жртвенику приносили жртве паљенице или житне жртве или жртве за заједништво, нека нас сâм ГОСПОД казни. ²⁴Не, него то смо урадили из страха да ће сутра ваши потомци рећи нашим потомцима: „Шта ви имате са ГОСПОДОМ, Богом Израеловим? ²⁵ГОСПОД је поставио реку Јордан као границу између нас и вас Рувимоваца и Гадоваца! Ви немате удела у ГОСПОДУ!“ Тако би ваши потомци могли да наведу наше потомке да престану да се боје ГОСПОДА. ²⁶Зато смо рекли: „Хајде да се припремимо за то и да подигнемо жртвеник, али не за жртве паљенице и клане жртве“, ²⁷него да буде сведочанство између нас и вас и између нараштаја који ће доћи, да ћемо заиста да служимо ГОСПОДУ у његовом светилишту нашим жртвама паљеницама, кланим жртвама и жртвама за заједништво. Тако ваши потомци неће сутра моћи да кажу нашим потомцима: „Ви немате удела у ГОСПОДУ.“ ²⁸И још смо рекли: „Ако икад тако кажу нама или нашим потомцима, одговорићемо: »Погледајте ову преслику ГОСПОДЊЕГ жртвеника коју су начинили наши праоци, не за жртве паљенице и клане жртве, него као сведочанство између вас и нас.«“ ²⁹Далеко било да се бунимо против ГОСПОДА и да се окренемо од њега данас подижући жртвеник за жртве паљенице, житне и клане жртве, осим жртвеника ГОСПОДА, нашег Бога, који стоји пред његовим Боравиштем.«

³⁰Када су свештеник Пинхас и поглавари заједнице – главе израелских братстава – чули шта

су рекли Рувимовци, Гадовци и Манасијевци, били су задовољни.

³¹Тада Пинхас, син свештеника Елеазара, рече Рувимовцима, Гадовцима и Манасијевцима: »Данас знамо да је ГОСПОД међу нама, јер нисте изневерили ГОСПОДА. Сада сте изабавили Израелце из ГОСПОДЊЕ руке.«

³²Потом се Пинхас, син свештеника Елеазара, и поглавари вратише из Гилада, од Рувимоваца и Гадоваца, Израелцима у Ханаан и известише их.

³³Израелци су били задовољни оним што су чули, па су благосиљали Бога и нису више говорили да ће да ратују против Рувимоваца и Гадоваца и да опустоше земљу у којој ови живе.

³⁴А Рувимовци и Гадовци назваше жртвеник: »Сведочанство међу нама да је ГОСПОД Бог.«

Опроштајни говор Исуса Навина

23 Много времена након што је ГОСПОД дао Израелу починак од свих његових непријатеља око њега, Исус Навин, који је зашао у дубоку старост, ²окупи све Израелце, њихове старешине, поглаваре, судије и надгледнике, па им рече: »Ја сам зашао у дубоку старост. ³Сами сте видели шта је све ГОСПОД, ваш Бог, учинио са свим овдашњим народима ради вас. Јер, сâм ГОСПОД, ваш Бог, борио се за вас. ⁴Ето, коцком сам поделио вашим племенима у наследство сву земљу народâ који су остали, као и народâ које сам истребио, од реке Јордан на запад до Великог мора*. ⁵Сâм ГОСПОД, ваш Бог, потиснуће их пред вама и истерати их пред вашим очима, и ви ћете запосести њихову земљу, као што вам је ГОСПОД, ваш Бог, и обећао.

⁶Будите веома јаки, да бисте се држали свега што је записано у Књизи Мојсијевог закона и то извршавали, не скрећући ни десно ни лево. ⁷Не мешајте се с овим народима који су остали међу вама. Не помињите имена њихових богова нити се њима заклињите. Не служите им нити им се клањајте, ⁸него се чврсто држите ГОСПОДА, свога Бога, као што сте то чинили све до данас. ⁹ГОСПОД је пред вама истерао велике и моћне народе и до дана данашњег нико није могао да вам се супротстави. ¹⁰Један од вас може да гони њих хиљаду, јер се ГОСПОД, ваш Бог, бори за вас, као што вам је обећао. ¹¹Стога добро пазите да волите ГОСПОДА, свога Бога.

¹²»Али, ако се окренете и повежете се са преосталима из ових народа који остају међу вама, па почнете да склапате бракове и дружите се с њима и они с вама, ¹³онда знајте да ће ГОСПОД, ваш Бог, престати да истерује ове народе пред вама. Они ће вам постати замка и клопка, бич на вашим леђима и трн у оку док не нестанете из ове добре земље коју вам је ГОСПОД, ваш Бог, дао.

¹⁴»Ево, ја сада идем куда иде све живо на земљи, а ви знате у свом срцу и души да ниједно од свих обећања која вам је дао ГОСПОД, ваш Бог, није остало неиспуњено – сва су одржана, ниједно није остало неиспуњено. ¹⁵Али као што се обистинило све што вам је ГОСПОД, ваш Бог, обећао, тако ће ГОСПОД, ваш Бог, на вас довести и свако зло којим је запретио, док вас не истреби из ове добре земље коју вам је дао. ¹⁶Ако погазите Савез ГОСПОДА, свога Бога, који је с вама склопио, па

*23:4 Великог мора То јест: Средоземног мора.

оде те да служите другим боговима и да им се клањате, ГОСПОД ће планути гневом на вас и брзо ћете нестати из ове добре земље коју вам је дао.«

Исус Навин говори народу у Сихему

24 Исус Навин окупи сва Израелова племена у Сихему. Сазва Израелове старешине, поглаваре, судије и надгледнике, и они стадоше пред Бога.

² Исус Навин рече целом народу: »Овако каже ГОСПОД, Бог Израелов: ,У давна времена ваши праоци, укључујући Тару, Авраамовог и Нахоровог оца, живели су са оне стране реке Еуфрат* и служили другим боговима. ³ Али ја сам узео вашег праоца Авраама с оне стране реке Еуфрат, провео га кроз цео Ханаан и умножио његово потомство. Дао сам му Исаака, ⁴ а Исааку Јакова и Исава. Исаву сам дао у посед Сеирско горје, а Јаков и његова деца отишли су доле у Египат. ⁵ Онда сам тамо послао Мојсија и Аарона и ударио Египћане пошастима, а потом сам вас извео оданде.

⁶ »Када сам ваше праоце извео из Египта, стигли сте до мора. Египћани су ваше праоце гонили борним колима и коњаницима све до Црвеног мора. ⁷ Када су завапили ГОСПОДУ, он је између вас и Египћана ставио таму, склопио море над њима и прекрио их. Својим очима сте видели шта сам урадио са Египтом. Потом сте дуго живели у пустињи.

⁸ »После сам вас довео у земљу Аморејаца, који су живели источно од реке Јордан. Они су вас напали, али сам их ја предао у ваше руке. Затро

сам их пред вама, и ви сте запосели њихову земљу.

⁹ »Када се Валак син Ципоров, цар Моава, спремао да нападне Израел, послао је по Валаама сина Веоровог, да овај на вас баци клетву. ¹⁰ Али ја нисам хтео да послушам Валаама, па вас је он само благосиљао. Тако сам вас избавио из његових руку.

¹¹ »Онда сте прешли преко реке Јордан и дошли до Јерихона. Житељи Јерихона борили су се против вас, а тако и Аморејци, Перижани, Ханаанци, Хетити, Гиргашани, Хивијци и Јевусејци, али ја сам их предао у ваше руке. ¹² Пред вама сам послао стршљена†, и он је, а не ваш мач или лук, пред вама истерао она два аморејска цара. ¹³ Дао сам вам земљу око које се нисте трудили и градове које нисте ви изградили, и ви живите у њима и једете род винограда и маслињака које нисте ви посадили.‘

¹⁴ »Зато се бојте ГОСПОДА и служите му беспрекорно и верно. Уклоните богове којима су служили ваши праоци с оне стране реке Еуфрат и у Египту, и служите ГОСПОДУ. ¹⁵ Али, ако вам се не свиђа да служите ГОСПОДУ, онда данас одаберите коме ћете служити: боговима којима су служили ваши праоци с оне стране реке Еуфрат или боговима Аморејаца, у чијој земљи живите. А што се тиче мене и мојих укућана, ми ћемо служити ГОСПОДУ.«

¹⁶ »Далеко било да оставимо ГОСПОДА да бисмо служили другим боговима!« одговори народ. ¹⁷ »Јер, ГОСПОД, наш Бог, јесте онај који је нас и наше праоце извео из Египта,

*24:2 *реке Еуфрат* Дословно: реке; исто и у 3, 14. и 15. стиху.

†24:12 *стршљена* Можда: пошаст или анђела уништења.

куће ропства, и нама наочиглед учинио она велика знамења. Он нас је чувао целим путем којим смо ишли и међу свим народима кроз које смо пролазили. ¹⁸ ГОСПОД је пред нама истерао све народе – Аморејце који су живели у овој земљи. И ми ћемо исто да служимо ГОСПОДУ, јер је он наш Бог.»

¹⁹ Тада Исус Навин рече народу: »Ви нисте у стању да служите ГОСПОДУ, јер он је свети Бог. Он је љубоморан Бог. Он вам неће опростити вашу побуну и грехе.

²⁰ Ако оставите ГОСПОДА и служите туђим боговима, он ће се окренути против вас и довести на вас несрећу, па ће вас затрти, иако је био добар према вама.»

²¹ »Не!« рече народ Исусу Навину. »Служићемо ГОСПОДУ!«

²² Тада Исус Навин рече: »Сведоци сте сами против себе да сте изабрали ГОСПОДА, да њему служите.»

А народ одврати: »Сведоци смо.»

²³ »Онда сада уклоните туђе богове који су међу вама«, рече Исус Навин, »и срцем се приклоните ГОСПОДУ, Богу Израеловом.»

²⁴ А народ рече Исусу Навину: »Служићемо ГОСПОДУ, своме Богу, и покоравати му се.»

²⁵ Тога дана Исус Навин склопи савез с народом, и тамо, у Сихему, изложи му прописе и законе. ²⁶ Потом све то записа у Књигу Божијег закона,

па узео један велик камен и постави га под смрдљиком близу ГОСПОДЊЕГ светилишта.

²⁷ »Ево«, рече Исус Навин целом народу, »овај камен ће бити сведок против нас, јер је чуо све речи које нам је ГОСПОД говорио. Он ће бити сведок против вас ако будете неверни своме Богу.«

²⁸ Онда Исус Навин отпусти народ, свакога на његово наследство.

Смрт Исуса Навина и свештеника Елеазара

²⁹ После ових догађаја, умре Исус Навин, слуга ГОСПОДЊИ. Имао је сто десет година. ³⁰ Сахранише га у крају који је наследио, у Тимнат-Сераху, у Ефремовом горју, северно од горе Гааш.

³¹ Израел је служио ГОСПОДУ све док је Исус Навин био жив и док су биле живе старешине које су га надживеле и које су знале све што је ГОСПОД учинио за Израел.

³² Јосифове кости, које су Израелци донели из Египта, сахрањене су у Сихему, на оном комаду земље који је Јаков био купио за сто сребрњака од синова Сихемовог оца Хамора, и то постаде наследство Јосифових потомака.

³³ Умре и Елеазар син Ааронов, па га сахранише у Гиви, која је била додељена његовом сину Пинхасу у Ефремовом горју.